

Presentat el «Llibre de receptoria de l'Ajuntament» dels anys 1557-1590

Coincidint amb els actes de la festa major en honor del seu patró, Sant Lluc, ha tingut lloc a la Casa de Cultura de la vila la presentació del *Llibre de receptoria de l'Ajuntament d'Ulldecona, 1557-1590*, editat per la Diputació de Tarragona i del que és autora M. Dolors Montero. A l'acte, que fou presidit pel president de la Diputació, Joan M. Pujals, i per l'alcalde d'Ulldecona, Jaume Antich, hi assistiren la pràctica totalitat dels presidents de les entitats i associacions del municipi.

L'acte acadèmic s'obrí amb la intervenció de l'alcalde, qui ressaltà que el llibre recull la història d'Ulldecona de 1557 al 1590 i que es tracta de l'autèntic llibre de comptes de l'Ajuntament d'aquells anys, Jaume Antich ressaltà que l'edició d'aquesta obra ha estat possible mercès a la troballa d'un fill d'Ulldecona, Albert Ferré –autor d'un llibre de la història del municipi–, qui oferí a M. Dolors Montero la possibilitat de fer-ne la transcripció, perquè els signes amb què estava escrit no permetien una fàcil lectura.

L'autora del llibre, M. Dolors Montero, senyalà que la tasca duta a terme ha estat molt laboriosa, però interessant, ja que la publicació de l'obra pot servir per ajudar a conèixer una mica millor la història d'Ulldecona, dels seus homes i de la seva cultura.

Xavier Ricomà, director de l'Institut d'Estudis Tarraconenses Ramon Berenguer IV, fou l'encarregat de presentar el llibre i digué que es tracta de la

recuperació per part de l'Ajuntament d'un dels llibres de l'arxiu antic que ha arribat fins avui i que permet recobrar el que ha estat la vida de la població.

Clogué l'acte el president de la Diputació, Joan M. Pujals, qui començà el seu parlament assenyalant que des d'un temps ençà van proliferant els treballs d'investigació als arxius municipals, pel que fa a documents que, fins ara, potser havien estat

arraconats, perquè hom creia que hi havia altres qüestions que tenien prioritat per una suposada major importància.

Així mateix assenyalà que l'autora del llibre admet que es tracta d'una petita aportació, «però és ben sabut que, en temes d'història, tota aportació, per petita que sigui, és important perquè pot constituir el desllorigador d'un punt conflictiu i fosc».

Ulldecona farà enguany un parc infantil de Nadal

S'ha constituït el Patronat del «I Parc Infantil de Nadal d'Ulldecona». Està format per representants de tots els grups polítics de l'Ajuntament, alcaldes dels barris d'Ulldecona, institucions (escoles, Institut, Guàrdia Civil, Parròquia, RNE, bombers de la Generalitat, Policia Local) i pràcticament per totes les enti-

tats culturals, esportives i cíviques de la vila.

Aquest any tindrà una durada d'una setmana (previsiblement del 22 al 30 de desembre) i es farà al nou pavelló cobert i als terrenys annexos al mateix. Està pensat per a les edats de 4 a 14 anys, però també el podran visitar persones més grans.

Malgrat que encara està en fase de preparació, es coneixen ja algunes de les col·laboracions institucionals (Justícia juvenil, Joventut, Cultura, Mossos d'Esquadra, Guàrdia Civil, bombers, etc.) i també alguns dels estands molt diversos que prepararan les entitats de la vila. L'Ajuntament, que ho coordina

Pere Arnau es proclama Campió d'Estat de Billar de Primera Categoria al 71/2

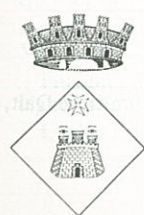
Pere Arnau del C.B. Ulldecona s'ha proclamat Campió de l'Estat de Billar de Primera Categoria al Quadre 71/2, en la 40 edició celebrada a Madrid els darrers 11 al 14 d'octubre a la seu de la Federació Espanyola de Billar.

Aquest Campionat va comptar amb la participació de 18 aspirants a proclamar-se campions a la distància de 250 caramboles a doble k.o., el mateix sistema que s'emplea als Campionats del Món. És a dir que els guanyadors continuen en competició i els perdedors només poden assolir com a màxim el tercer lloc de la classificació final, i, si perden dues partides, són eliminats.

Pere Arnau va guanyar a la primera partida al jugador Tarazona de València, segurament a Garcia, d'Elda, en semifinals a Albert, d'Elda, i a la gran final va guanyar a l'actual campió estatal d'aquesta modalitat a la vegada que gran jugador de prestigi internacional Carles Tuset, del C.B. Sant Vicenç dels Horts. La final va ser molt disputada amb un nivell tècnic de joc sensacional, on va haver-hi 12 entrades, amb un promig de 20'83, que, després d'una magnífica exhibició, va proclamar amb tots els mereixements nou campió estatal Pere Arnau, qui, d'aquesta manera, recupera un títol que va perdre l'any 1989 davant d'aquest magnífic jugador que es diu Carles Tuset.

i impulsa, prepara també, precisament, aquelles coses que no quedaran cobertes pels altres.

Per les notícies que es tenen, sembla ser que aquest serà l'únic parc infantil de Nadal de les Terres de l'Ebre, pel que s'espera que acudeixin a visitar-lo persones de totes les comarques del sud de Catalunya i nord del País Valencià.

Informatiu ULLDECONA de l'Ajuntament

Lluís Companys. Publiquem alguns discursos.

* El "I Parc Infantil de Nadal d'Ulldecona" ja està en marxa. Constituït el Patronat (amb 41 membres), elegida al Comissió Executiva (10 persones) i el Director del parc d'enguany (Javier Blasco, Regidor de Joventut) s'està avançant en tots els preparatius. A destacar la gran col·laboració de les Entitats i Institucions locals. El mes vinent, en parlarem més àmpliament de tot.

* Urbanització de l'Avinguda O'Callaghan (ara, Avinguda de la Generalitat de Catalunya). Per fi ja s'han començat les obres. Els veïns i l'Ajuntament han concretat els últims detalls. Aquestes són les primeres imatges. Quan estigui acabada, esperem que sigui una digna prolongació de la Plaça de Catalunya.

* També s'han fet obres al Passeig de l'Estació (per evitar les inundacions), i amb l'ajut de l'Inem es fa l'enllumenat a Valentins i després altres obres. El Repetidor de TV-3/Canal 33 també està fet.

* Però, l'obra que avança (encara que de fora no es veu) és la restauració de l'Ajuntament – antic convent del Roser. La Direcció General d'Arquitectura i Habitatge de la Generalitat (el Sr. Ventura), l'Arquitecte director Xavier Climent, l'Empresa Constructora G. Monllao i també l'Ajuntament – en el que ens toca-treballem amb tot l'interès. El resultat... aviat.

Jaume Antich Balada
Director

URBANITZACIÓ AVGDA. O'CALLAGHAN

* Festes de Sant Lluc: President Diputació – Llibre receptoria, Missa amb la col·laboració de totes les entitats musicals, I Cur-sa atlètica de St. Lluc, Trobada d'Orfeons, etc.

* Pere Arnau torna a ser Campió d'Espanya de Billar. Enhorabona, Pere.

* L'Ajuntament d'Ulldecona va acordar, el passat 6 d'agost, adherir-se a l'homenatge al President

DES DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS

municipal que para ser plena necesita de competencias y de recursos suficientes también en materia de medios de comunicación. Yo no sé si ustedes no entienden que cuando se habla de libertad y de autonomía se habla de derechos, no de obligaciones. Aquí no ponemos ninguna obligación de creación de emisoras municipales. Los ayuntamientos y alcaldes que no quieran no están obligados a hacerlo. **(Rumores.)** Por favor, permítanme que continúe expresándome.

El señor **VICEPRESIDENTE** (Muñoz García): Señorías, por favor, señorías, no resten argumentos a su portavoz, que intervendrá después. **(Rumores.)**

El señor **ANTICH I BALADA**: En este caso, además de las emisoras municipales, se produce nuestro apoyo porque conocemos y nos gusta la existencia de muchas emisoras municipales nacidas con la democracia —porque antes no existían con otros regímenes—, gestionadas y controladas democráticamente por los plenos municipales, con medios y personal remunerado más bien escaso y, en cambio, con un gran número de colaboradores gratuitos que, desinteresadamente—como se ha expresado ya por parte de algún ponente—, han servido con su trabajo y con su experiencia para iniciar incluso nuevas fórmulas de comunicación social.

En Cataluña tenemos una experiencia importante: EMUC, Emisoras Municipales de Cataluña, presidida por el alcalde de Molins de Rey, pero con 175 municipios de todos los colores políticos —también del Grupo Popular—, con radio pública municipal. Y en el resto de España, están organizados y coordinados a través de la Comisión correspondiente, de la FEMP, presidida por el alcalde de Zuera.

Por todo ello, nosotros estamos a favor de las emisoras municipales y en contra de sus enmiendas de totalidad. En primer lugar, la de texto alternativo, presentada por Izquierda Unida-Iniciativa per Catalunya, sólo a una ley como la que ya se ha explicado, en concreto, a la de publicidad electoral. Señor Baltasar, la verdad es que con ella no se han esforzado mucho, porque su texto es el mismo, copiado literalmente, con una única modificación: la supresión del apartado 3º. del artículo único (porque es una ley de un artículo único). Ustedes proponen suprimir el apartado que dice: Las emisoras de radiodifusión sonora de titularidad municipal no distribuirán espacios gratuitos para propaganda electoral en las elecciones distintas de las municipales. Esto es lo que proponen suprimir.

¿Por qué defendemos en este momento que esto no se suprima? En parte, lo ha explicado el señor Ministro, pero también se explicita en la exposición de motivos. Yo les daría un consejo: consulten con las emisoras municipales. Usted tiene en su población, pero también tiene muchas otras en municipios cercanos y verá la experiencia de muchas de las emisoras municipales, algunas de ellas con sólo dos horas de emisión diaria. Ya me dirá usted si en este caso tienen que emitir obligatoriamente espacios de publicidad electoral gratuita de todas las elecciones que se producen en el tiempo, y en algunos casos bastante frecuentemente.

Este es uno de los argumentos que nosotros creemos no justifica su enmienda de totalidad. En todo caso, si le parece, yo le aconsejaría que la retirara y, en trámites posteriores, de Ponencia o Comisión, a lo mejor es posible encontrar, como usted proponía, algún redactado alternativo. En estos momentos sería mejor, incluso en aras de que se vieran, no sólo por parte de la Cámara, sino de la sociedad, cuáles son los Grupos que forman en esta Cámara y cuáles son los que se aíslan voluntariamente.

Respondiendo al partido Popular, su ponente se nos ha presentado al principio como el don Juan. Dentro del Tenorio hay muchos personajes. A mí más bien por las quejas me parecía doña Inés, o incluso "el Ciutti", el que pasaba los recados. Por lo visto, con su imagen televisiva, al señor Baón le gusta más la imagen de don Juan. Yo diría que al final, lo que le pasará a él, como a su Grupo, será un poco la soledad del don Juan, porque en este caso el Grupo Popular se está quedando solo **(Rumores.)**, como en muchos otros, totalmente solo. **(Rumores.)**

Permítanme que rebata, si puedo, dialécticamente, sus argumentos. Dicen ustedes, como resumen de su argumentación, que no se considera necesario aumentar el tamaño del sector público en la actividad de la radiodifusión. Eso es lo que expresan. En cambio, si pudieron ustedes el aumento del sector público autonómico y privado televisivo, como les he dicho anteriormente. ¿O no? ¿No estaban a favor ustedes del pluralismo televisivo? Privado sí, y supongo que autonómico también, al menos en las que ustedes gobiernan mantienen y defienden la radio pública autonómica, ¿o no? **(el señor Pillado Montero hace gestos denegatorios.)** ¿No? Pregúnteselo a don Manuel. **(Rumores.)** ¡Carama! Yo creo que en Galicia están defendiendo la radio pública autonómica. ¿O no? **(el señor Pillado Montero hace gestos denegatorios.)** Bueno, pues consulten a don Manuel Fraga. **(Rumores.)**

Ya les he expresado antes que algunos de sus alcaldes, no muchos ciertamente (si quieren les diré nombres: Torrellas del Llobregat y otros), tienen emisoras públicas municipales funcionando. Por tanto, yo creo que en este Grupo lo que pasa es que hay mucha diversidad... **(Un señor DIPUTADO de los bancos de la derecha: ¡Afortunadamente!)** Efectivamente, pero en este Grupo a veces se demuestra que los que mandan son otros, a lo mejor los que no están aquí **(Rumores.)**, los que verdaderamente tienen sus intereses. **(Fuertes rumores. Aplausos en los bancos socialistas.)** y por esto es fácil comprender algunas de las enmiendas...

El señor **VICEPRESIDENTE** (Muñoz García): Señorías!

El señor **ANTICH I BALADA**: ...alguno de sus portavoces, el señor Rodrigo de Rato, ha firmado una enmienda, que usted en estos momentos ya ha defendido, pidiendo que las emisoras de Radio 5 (34 emisoras, como usted bien ha expresado) pasen de Radio Nacional a las emisoras municipales. ¿Ustedes han consultado esta enmienda con los funcionarios de Radio 5 que están en estos momentos trabajando en estas emisoras? **(Un señor Diputado del Grupo Parlamentario Popular pronuncia palabras que no se perciben.)** ¿Han consultado con los ayuntamientos respectivos? ¿Estarán ellos interesados en coger una emisora en funcionamiento, algunas a lo mejor con una nómina bastante elevada, y asumirla? ¿No preferirán ellos crear su propia emisora municipal?

En cambio, con esta enmienda ustedes demuestran lo que quieren: están en contra, claramente, del sector público, en la radio, también en la radio pública, aunque la transfieran a emisoras municipales. Sinceramente, saben ustedes que esta enmienda no es de recibo, pero la han presentado confiando en que, una vez más, el buen criterio del Grupo Socialista y de los otros Grupos de la Cámara no permitirán que esto pudiera llegar a ser realidad. **(Varios señores DIPUTADOS: ¡Muy bien! Rumores.)**

Con su actual Presidente, el señor Aznar, coincidimos en la Ley de bases de Régimen Local y discrepamos en un tema que en Cataluña tiene mucha tradición y del que, como era manifiesto, el Grupo Popular no era partidario: las comarcas. Yo le diré que hoy discrepamos de ustedes también en la autonomía municipal porque, sinceramente, con la filosofía de estas enmiendas ustedes no defienden, ni quieren, ni yo creo que aceptan, la autonomía municipal. **(Rumores.)**

A ocho meses vista de las elecciones municipales, conviene que los ciudadanos de este país conozcan cuál es la voluntad municipalista de cada uno de los grupos de la Cámara, y hasta con la elección de los portavoces se demuestra. Mire por parte de otros grupos, en una ley de emisoras municipales, qué personas y qué criterios se defienden; mire cuáles son los que defiende el Grupo Popular.

Creo sinceramente que será muy importante que algunas de las expresiones que ustedes han manifestado —porque queda constancia de ellas en el "Diario de Sesiones"— no sólo las conozcan las emisoras municipales, porque ustedes les han hablado de barberías, de pregoneros, en un lenguaje bastante obsoleto. Incluso al calificar a los pueblos, han hablado —yo no sé si tienen algo en contra de Andalucía— de una emisora andaluza (como si ello fuera un desprecio) de un pueblo donde tiene un programa específico y concreto. **(Rumores. Protestas.)** Han dicho ustedes —lo ha manifestado su portavoz, y está escrito— que algunas de las emisoras no necesitan más de cinco minutos. Esto se dijo y está escrito en el "Diario de Sesiones". Conviene que sepan esto los ciudadanos de estos pueblos a los que ustedes se han dirigido.

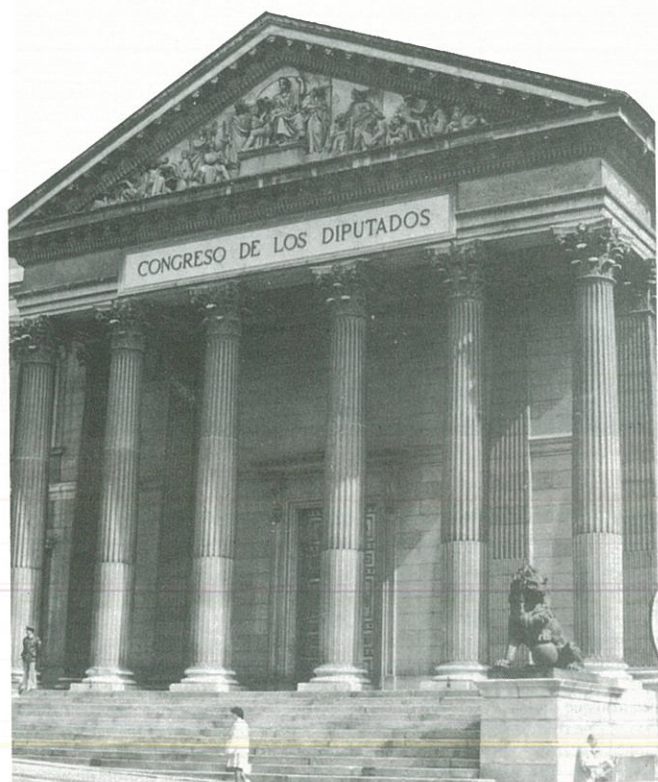
Por estos motivos, porque nosotros, sinceramente, estamos a favor de la libertad de información, el pluralismo, de la... **(el señor RAMALLO GARCIA: ¡Ya, ya, ya! ¡Sí señor!... autonomía municipal, votaremos en contra de sus enmiendas de totalidad... Fuertes rumores.)**

El señor **VICEPRESIDENTE** (Muñoz García): Señorías, ¡silencio!

El debate racional se realiza en la tribuna a través de los portavoces. Luego habrá un turno para su portavoz y en él expondrá sus argumentos. **(Rumores.)**

El señor **ANTICH BALADA**: Votaremos, por tanto, en contra de sus enmiendas de totalidad, sin renunciar por ello a buscar puntos de aproximación con su Grupo incluso, y por supuesto con los otros Grupos de la Cámara, para conseguir lo antes que sea posible una regulación legal de las emisoras municipales, que es tanto como decir de la libertad de información, del pluralismo informativo, de la autonomía municipal. Eso es lo que nosotros defendemos. **(Varios señores DIPUTADOS: ¡Muy bien! Rumores.)**

El señor **VICEPRESIDENTE** (Muñoz García): Gracias, señor Antich.

ELS ROSSINYOLS DEL MONTSIÀ

Quan ja s'ha acabat l'estiu i amb ell les vacances, els xiquets tornen a la seua feina: l'escola, i reemprenen altres activitats ben profitoses, com no, com la gimnàstica, el patinatge, la música...

Crec que els pares d'aquest poble ens podem sentir ben orgullosos de la iniciativa del col·legi dels nostres fills, perquè allà a més a més de llegir i escriure, tenen una activa escola de música on poden aprendre solfeig, tocar algun instrument, o bé cantar a la nostra coral.

La coral dels **Rossinyols del Montsià** dirigida per Paquita Querol comença els assajos de nou, com sempre amb el curs escolar. Alguns dels nens que van entrar ben petits com que s'han fet grans i es mouran en altres cercles, ens han deixat, d'altres, els que poden, continuen amb nosaltres. A tots els que han sortit els desitgem sort, i els recomanem que segueixin cantant en una altra coral, als que vulguen entrar els diem «benvinguts».

Ara els que ja hi eren i els nous que hi són han tornat als assajos i començaran a preparar actuacions.

Encara que a l'estiu no hi ha «entrenament musical», com que ells sempre estan preparats, vam poder sentir-los el dia 11 de setembre en una actuació conjunta amb les altres entitats musicals del poble a la Plaça Catalunya, amb motiu de la Diada de Catalunya.

El dia 15 del mateix mes la coral va ser invitada pel S.C.I.C. (Secretariat de Corals Infantils de Catalunya) a participar en una concentració de corals que es feia a Barcelona, on van demostrar una vegada més el que saben cantar.

Finalment a tots vosaltres, nens i nenes que us agrada la música i el cant, sabeu que hi ha un grup d'amics que us esperen; tal com ells us van animar des de la televisió local, jo ho faig també des d'aquí: tots junts i treballant amb ganes ens podem superar, així que: endavant! Us esperem.

FOTOGRAFIES ANTIGUES

ELECCIONS SINDICALS

90

SI VOLS TENIR VEU, VOTA

COMPANYNS

Al cap de cinquanta anys de la seva mort iniqua, el President Lluís Companys segueix essent odiat per molts, discutit per altres, tant com menystingut o ignorat. Els mateixos detentors actuals de la seva successió institucional semblen si més no incòmodes davant de l'efemèride. La pols d'un oblit interessat sembla ser el destí de la memòria de la digna i noble vida i obra del segon President de la Generalitat de Catalunya.

Fill de terratinents lleidatants, serà, però, home d'esquerres des de la primera joventut barcelonina, al costat dels Francesc Layret, Humbert Torres i Josep M. Espanya, entre altres. Jove advocat defensor dels obrers sindicalistes, perseguits sovint per instigació dels prohoms catalanistes de la Lliga, maldarà per vertebrar-los entorn del seu ideari republicà i autonomista, amb Salvador Seguí i Martí Barrera per valedors. Aquest mateix afany el portarà a la creació del primer sindicat pagès de Catalunya, la Unió de Rabassaires. Politic agut i experimentat en tots els nivells de la representació democràtica, aglutinarà les esquerres catalanes moderades, junt amb Macià, en el partit begemònic de la Catalunya republicana, l'Esquerra Republicana. Primer President del Parlament de Catalunya, esdevindrà el successor de Macià al cap de la Generalitat. I li tocarà, com a President de la màxima institució catalana, d'exercir el càrrec en les hores més tràgiques i difícils de la nostra història més recent. Durant la revolució i la guerra contra el feixisme, el President Companys dona proves de la seva extraordinària capacitat política, tant com de la seva grandesa humana, sempre al servei de Catalunya i de la República. I quan, després d'un curt exili, és capturat i lliurat a l'oprobri dels franquistes, deixarà per sempre als catalans el testimoni de la seva mort digna, una mort que ens feria nacionalment a tots.

En recordar-la, cinquanta anys després, també volem deixar ben alta la memòria de la seva vida i de la seva acció política. Convençuts que aquestes honoren la seva beroïca mort.

Paraules d'acceptació del càrrec de President de la Generalitat

Sessió extraordinària del Parlament de Catalunya
31 de desembre del 1933

L'honorable Sr. PRESIDENT electe de la Generalitat: Senyors Diputats: No hi ha ningú digne de substituir l'alta i històrica figura del President traspasat. És per aquesta raó, per aquesta raó única d'inferioritat i de petitesse que sento ara un gran aclaparament.

Ara bé; davant els vostres vots, jo estic disposat a afrontar totes les responsabilitats futures i, per a fer-ho, demano el respecte de tothom i la col·laboració dels elements republicans i catalanistes.

Ja no sóc jo. No sóc potser tampoc ni l'home combatiu i apassionat. Jo procuraré treure de dintre meu el millor que hi hagi, per tal d'ésser digne de la vostra confiança.

Senyors Diputats: Gràcies per l'honor que m'heu fet. Jo no podria pronunciar unes paraules extenses. Sigui el que sigui el que ens porti l'esdevenidor, l'únic que tinc, que és la meua vida, jo estic disposat a sacrificar-la per Catalunya, per la República i per la llibertat.

(Els senyors Diputats de la Majoria i de les Minories, exceptuada la de Lliga Catalana, a peu dret, aplaudeixen i donen visques a Catalunya.)

(S'aixeca la sessió a tres quarts de sis de la tarda.)

Al·locució en el cinquè aniversari de la mort de Macià

29 de desembre del 1938

Catalans!
«Cada any, en l'aniversari del seu traspàs. Catalunya, que mai no oblida, ofrena a Francesc Macià l'oració patriòtica i nacional de la seva gratitud i de la seva devoció.

Polític intel·ligent, cavaller de bondat exquisida que donava suavitats amables a la seva vigorosa i insospitada energia, dúctil i tenaç alhora, el mestre resta en l'eternitat i el repòs de la Història com a exemple i com a símbol de Catalunya en les noves aurores del seu recobriment històric.

D'ençà del seu traspàs s'han succeït esdeveniments cada dia més extraordinaris. I avui us parlo mentre a les fronteres catalanes i més endins, l'ofensiva de l'invasor posa novament a prova l'heroisme dels catalans i dels soldats tots de l'Exèrcit de la República.

Catalunya no ha fet res per produir la tragèdia que passeja els seus estralls pel territori de la Península.

Abans de la insurrecció del 18 de juliol, Catalunya era com un petit oasi en què les inquietuds de superació i els afanys de justícia trobaven sempre el suport col·lectiu de la unitat espiritual del nostre poble.

L'eterna i petita Catalunya, en el curs de la seva història, ha estat invariablement baluard de la Llibertat i del Dret. Catalunya, àdhuc en hores greus i en la violència bèl·lica de la guerra, ha sostingut i exaltat les virtuts pacífiques de la Democràcia.

Trobem magnífiques, generoses i belles les paraules del ministre de la Guerra i cap del Govern doctor Negrín, de respecte i de consideració a tots els sentiments i particularitats de la consciència humana.

Vull retre homenatge d'amor i d'admiració i d'emocionada solidaritat a la República que ens congrega i ens presideix, i en les fileres de l'Exèrcit de la qual compartim els dolors i la glòria.

Catalunya autònoma té a orgull sostenir en primera línia el pes de guerra de la independència espanyola en lluita contra la invasió estrangera.

Però en la data que commemorem, sota el patronatge de Francesc Macià, m'he de dirigir especialment als catalans.

No amb arguments, ni amb raons. No és hora de parlar, en aquesta data, sinó de sentir.

M'adreço al meu poble:

Soldats catalans, escolteu:

Cada pam de terra de Catalunya és un trosset de l'ànima catalana, perquè Catalunya no és solament una expressió geogràfica, sinó un poble amb ànima pròpia.

Un racó de món que és el més bell de la terra. El banya la mar llatina, li donen majestat les seves muntanyes, que n'hi ha com una obra d'art gegantina. La seva terra és ubèrrima, fecunda i florida, és un encís. I a tot arreu s'hi troba un racó pacífic i amable.

Té un sol per a ella sola, perquè enllac del món llueix amb aquesta claror, ni és així de resplendent.

Té una història brava en temps de guerra i és exponent de cultura i de dret en la pau venturosa de la civilització.

Les dones de Catalunya, la teua mare, les teves germanes o les tendres filles nines dels teus ulls, són exemple d'honestat i de gentilesa.

Lluita per aquestes coses, soldat de Catalunya! Lluita per tot el teu, pel que és i significa Catalunya, per l'amor a la terra i a la llibertat! Lluita per la teua vida, que és tot això!

No oblidis que un règim polític pot canviar en un temps relativament breu. Però quan un poble perd les seves llibertats i el seu patrimoni espiritual, oh! llavors, per a recobrar-ho, cal iniciar novament un procés de lluites, el camí del qual pot ésser llarg com un calvari d'amargor.

No us ho deixeu prendre, catalans, que teniu l'arma al puñy!

Catalunya!

Enceneu la flama d'amor dins el vostre pit perquè sigui foguera que allunyi l'invasor! Catalunya! Defenseu-la, germans, amb les armes i les dents. És el nostre tresor i el nostre orgull. És el tot,

per a nosaltres, Catalunya!

Vull dirigir-me també als catalans de la reraguarda, i els dic: Els vostres sacrificis, comportats amb senzill estoïcisme en la penombra de cada llar, són nou exemple de les virtuts del nostre poble.

La guerra donarà encara hores molt aspres. I no oblideu que vosaltres heu d'ésser un factor important de la victòria.

El clima de la reraguarda es reflecteix molt en la moral dels combatents. Penseu en els combatents, germans estimats que ací també sofriu les dentellades de la guerra. Cada paraula que surti dels vostres llavis ha d'ésser un estímul, una nota de resistència, d'aguant, d'optimisme, de seguretat en el demà. Vosaltres sou els qui heu de marcar amb les vostres cíviques virtuts l'últim esforç de la victòria. En el sacrifici, en la feina de cada dia, en la producció, en l'ajut dels uns als altres, en la paraula, en l'esforç, en el gest, penseu això, germans: Ho faig per Catalunya!

No volíem la guerra, però ens l'han portada i l'aguantem, i la volem guanyar i la guanyarem!

Catalunya fóra perseguida. Les nostres cançons, el nostre llenguatge, els nostres records, la nostra ànima, tot el que és i representa en el passat, en el present i en el futur. I en el seu destí.

(Tots els catalans presents per a la defensa de la terra estimada!)

Jo no et pregunto com penses. Et pregunto si ets català, i t'assenyalo el deure.

¿Podries potser viure lluny de la terra meravellosa on has tingut la sort de néixer?

«Dolça Catalunya, pàtria del meu cor

qui de tu s'allunya d'enyorança es mor.»

Volem ésser aquí, i la defensarem per a nosaltres. Volem viure aquí, i que quan l'hora arribi, la terra catalana guardi les nostres cendres i ens canti la canço del repòs etern.

Defensem la vida i la mort.

Diuenge, en nom de tots els catalans, sobre la tomba de Francesc Macià, vaig estendre el jurament de fidelitat a les llibertats de la terra.

Per Catalunya i per la República. Davant la nostra consciència i davant el món sencer. Per la llibertat!»

